

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2004-2005

30 juni 2005

# HANDELINGEN

## COMMISSIEVERGADERING

### COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over gemanipuleerde officieuze talentellingen in Brussel

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het bestedingsplan van het Vlaams Brusselfonds

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de objectiviteit van de stadskrant Brussel Deze Week, meer bepaald in haar houding ten aanzien van de oppositiepartij Vlaams Belang  
Met redenen omklede motie



## Commissie Voor Brussel, en de Vlaamse rand

Donderdag 30 juni 2005

### Waarnemend voorzitter: mevrouw Dominique Guns

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.35 uur.*

### Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over gemanipuleerde officieuze talentellingen in Brussel

**De voorzitter:** Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over gemanipuleerde officieuze talentellingen in Brussel.

De heer Gatz heeft het woord.

**De heer Sven Gatz:** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag sloot aan bij de actie van het FDF een vijftal weken geleden, maar ze is nog altijd relevant. Regelmatig vergiftigt het FDF in Brussel het communautaire klimaat met een aantal gemanipuleerde officieuze talentellingen.

Ze zijn officieus, omdat talentellingen in ons land sedert het begin van de jaren zestig zijn afgeschaft. De wetgever koos toen vooral voor de stabiliteit van een taalgrens en de daaraan gekoppelde indeling van het land in taalgebieden. Ze zijn gemanipuleerd omdat de cijfers waarmee het FDF uitpakt op los zand zijn gebaseerd. Recent stelt deze partij dat er 93 percent Franstaligen in Brussel zijn, op basis van een telling bij de inschrijvingen van de voertuigen in het Hoofdstedelijk Gewest. Bij dezelfde dienst bleek echter dat bijvoorbeeld de inschrijvingsaanvragen voor aanhangwagens veel meer in het Nederlands gebeurden. Men speelt blijkbaar graag spelletjes met cijfers.

Nu weten wij goed dat niet alle Nederlandstaligen een document aanvragen bij de Brusselse administratie, of die nu gemeentelijk, gewestelijk of federaal is. Bovendien zijn er nog te veel ambtenaren of zelfs hele administraties waar men slechts met de grootst mogelijke moeite of een onnatuurlijke portie assertiviteit een document in het Nederlands kan krijgen. Vaak is het zelfs zo dat de mondelinge dienstverlening wel in het Nederlands gebeurt, maar dat er toch een Franstalig document wordt verstrekt. Meestal klaagt men als Nederlandstalige niet, want het was toch 'min of meer in orde'. Men beseft niet dat men dan in de statistieken als Franstalige wordt gecatalogeerd. Zo komt het FDF tot zijn gedeconstrueerde Brusselse werkelijkheid die wetenschappelijk tegen gesproken wordt door recent onderzoek van de VUB. We hebben het daar tijdens de hoorzitting over BRUT onder leiding van mevrouw Witte nog even over gehad.

Door telkens op dezelfde nagel te kloppen scheidt het FDF een klimaat dat naar zelfvervullende profetie neigt. Er is wat aandacht van de pers naartoe gegaan, en men vraagt mij soms of het wel waar is dat er nog maar 7 percent Vlamingen in Brussel over zijn. Zulke verhaaltjes beginnen vaak een eigen leven te leiden.

Mijnheer de minister, wat vindt u van dergelijke manipulatieve handelwijzen? Hoe groot schat u het politieke risico ervan in? Is het niet aangewezend dat de Vlaamse Regering een informatiecampagne, evenwichtig en correct van toon, opstart om de Vlamingen die in Brussel wonen of werken ertoe aan te zetten steeds al hun documenten in het Nederlands aan te vragen?

We kennen allemaal nog de borden die lang op het gemeenteplein van Asse hebben gestaan waar-

**Gatz**

op stond: 'Vlamingen, spreek steeds uw taal te Brussel'. Dezelfde campagne moet niet worden herhaald. Twintig jaar geleden was dat een goede campagne, vandaag appelleert zij niet langer aan de gemiddelde Vlaming. Dat neemt niet weg dat kan worden gezocht naar een aangename, leuke campagne. Dat kost inderdaad allemaal geld. Zo zou men nog eens kunnen wijzen op het belang van het gebruik van het Nederlands bij aanvraagformulieren. In de administratie staat men immers al snel geboekstaafd als Franstalige. Dat helpt de Nederlandstaligen die consequent Nederlands spreken niet vooruit.

Mijnheer de minister, ik verwacht van u geen volledig uitgewerkt antwoord, maar ik denk dat we de manipulaties van het FDF evenmin moeten bagatelliseren. Ze vergiftigen wel degelijk het communautaire klimaat.

**De voorzitter:** De heer Arckens heeft het woord.

**De heer Erik Arckens:** Mevrouw de voorzitter, de heer Gatz spreekt terecht van een gedeconstrueerde werkelijkheid.

Het is een oud zeer. De recentste talentelling dateert van 1947. In 1962 is besloten om er geen meer te houden omdat werd gevreesd voor manipulaties. Het is dus een historisch gegroeide werkelijkheid.

Ik heb de vraag wie nu in feite Vlaming is vroeger al in de VGC gesteld. Dat is de grote moeilijkheid. Wij weten niet precies wie zich in Brussel als Vlaming beschouwt of wie wij als Vlaming kunnen beschouwen. De heer Robert De Lathouwer antwoordde toen terecht dat er heel wat categorieën bestaan, zoals de Brusselse ketjes die wel een Vlaams-Brussels dialect spreken maar hun documenten in het Frans aanvragen. Dat is de realiteit.

De Vlaamse fierheid is sedert 1947 wel enorm gegroeid, maar het FDF kan het echt niet laten. Ik denk dat campagnes zoals de heer Gatz aanhaalt om de taalgevoeligheid bij oudere Brusselaars bij wie de factor angst nog meespeelt, aan te wakkeren, belangrijk zijn. Brussel is immers de hoofdstad van Vlaanderen.

**De voorzitter:** De heer Vanackere heeft het woord.

**De heer Steven Vanackere:** Ik wil er toch op wijzen dat we niet in een andere valstrik mogen trappen. Het is een belangrijke vraag, namelijk of Brussel de hoofdstad van de twee gemeenschappen moet zijn. We moeten wel een alerte houding behouden ten aanzien van cijfers, maar we moeten het debat juist situeren.

De dag dat we echt met 7 percent zijn, is de vraag nog altijd hoe de hoofdstad moet functioneren als hoofdstad voor de twee gemeenschappen. Ik wil vermijden in de valstrik van het FDF te trappen. Ervoor zorgen dat Brusselaars hun taalgebruik verzorgen – en ik voeg daar de pendelaars aan toe die best ook assertiviteit aan de dag leggen als het op hun taalgebruik aankomt – is een nuttige bezigheid. De demografische telling, zelfs als ze wetenschappelijk zou gebeuren, is niet relevant voor de ambitie waarmee de hoofdstad van dit federale land moet worden omgeven, namelijk de twee gemeenschappen op voet van gelijkheid respecteren. Ik voeg dit alleen maar toe en besef dat de andere sprekers niets anders bedoelden.

**De voorzitter:** Mevrouw Roex heeft het woord.

**Mevrouw Elke Roex:** Blijkbaar betreurt men het bestaan van gemengde gezinnen en het feit dat iemand documenten in het Frans aanvraagt, zelfs als de aanvrager overwegend Nederlandstalig is. Dat is een realiteit die in Brussel voorkomt. We moeten dat niet jammer vinden. Brussel is nu eenmaal een gemengde stad. De talentellingen zijn om die reden weinig zinvol. Als Vlamingen moeten we daarom nog niet Frans spreken aan de loketten, maar de realiteit verloopt dikwijls anders. We weten dat er ook heel wat anderstalige Brusselaars zijn die geen Frans of Nederlands spreken, maar wel als Franstalig Brusselaar gecatalogeerd staan. Het feit dat men Nederlands spreekt, is voor de ambtenaar dikwijls onvoldoende om als Vlaming te worden ingeschreven – ik spreek uit ervaring. De cijfers zijn dus niet zo belangrijk.

**De voorzitter:** Minister Anciaux heeft het woord.

**Minister Bert Anciaux:** Mevrouw de voorzitter, dames en heren, er zijn veel Vlamingen in Brussel die bij de aanvraag van hun identiteitskaart pas later vaststellen dat die in het Frans werd afgeleverd, zelfs al was de aanvraag in het Nederlands gebeurd. Ik heb dat zelf al vastgesteld.

## Anciaux

Ik dank de sprekers voor hun inbreng, en ik deel hun meningen. Ik deel ook de bezorgdheid over de manipulatie van officieuze talentellingen door de Franstaligen, meer in het bijzonder door het FDF. Ik meen echter dat het politieke risico van zo'n manipulatieve handelwijze veeleer als beperkt moet worden ingeschat. Immers, in hoeverre is de taaleigenheid determinerend om iemand als Franstalig of als Nederlandstalig te bestempelen?

Heel wat onderzoeksresultaten uit de linguïstische sector, zoals ook het recente onderzoek van Rudy Janssens, waar u naar verwijst, tonen aan dat de positie van het Frans door de grote instroom van anderstaligen, mensen met allochtone maar ook met Europese wortels, veeleer instrumenteel-functioneel van aard is. Het is niet zo dat het gebruik van het Frans in ieder geval een integratieve identificatie met zich meebrengt.

Door het schoollopen van Franstalige en andersstalige kinderen in het Nederlandstalig onderwijs – de zogenaamde prestigewinst van het Nederlands, en het feit dat het Nederlands hoog scoort op de arbeidsmarkt – evolueert Brussel naar een situatie van instrumentele tweetaligheid. Wat het taalgebruik in Brussel betreft, is iedereen het erover eens dat er geen echte taalmeerderheid in Brussel bestaat.

Tegenover de uitlatingen van het FDF kunnen de Vlaamse politici gemakkelijk een aantal andere cijfers uit hun hoed toveren. Ik wil de cijfers niet belangrijker maken dan ze zijn. Dat is hier trouwens al benadrukt. De resultaten van de verkiezingen voor de Brusselse Hoofdstedelijke Raad in 2004 geven aan dat er 13,77 percent geldige stemmen werden uitgebracht op Nederlandstalige lijsten. Ik verwijs ook naar de uitspraak van collegelid Vanhengel over de bezettingsgraad in het Nederlandstalige kleuter- en basisonderwijs in Brussel. Dat telt 24.000 leerlingen ten opzichte van 85.000 Franstalige leerlingen in het Franstalige onderwijsnet. De verhouding bedraagt hier dus 22 percent.

Ik heb ook de kijkcijfers voor TV Brussel vergeleken met de kijkcijfers voor Télé Bruxelles. TV Brussel haalt gemakkelijk 50 percent van wat Télé Bruxelles haalt. Ten slotte zouden de resultaten van de telling bij de inschrijving van de voertui-

gen in het Hoofdstedelijk Gewest kunnen worden beargumenteerd met de vaststelling dat Vlamingen op een andere wijze inhoud geven aan het mobiliteitsvraagstuk door meer gebruik te maken van het openbaar vervoer of van gezamenlijke vervoerconcepten zoals autodelen – maar dat is natuurlijk vooral als boutade bedoeld.

Ik wens toch te benadrukken dat het beleid vanuit de Vlaamse Regering in zijn geheel en het beleid vanuit Hoofdstedelijke Aangelegenheden in het bijzonder, zeker aandacht heeft voor de positie en de rechten van het Nederlands in Brussel. Dit beleid bevindt zich op verschillende terreinen. Zo is er de informatie over taalrechten en klachtenprocedures, namelijk de Taalwetwijzer met het meldpunt dat in oprichting is. Er is eveneens de ondersteuning van het onderricht van het Nederlands als 2de taal en de taalpromotieprojecten die via het Huis van het Nederlands worden opgezet, zoals het geslaagde winkelstratenproject.

Ook in het beleidsdomein Cultuur wordt aandacht besteed aan de positie van het Nederlands in onze hoofdstad. Dat gebeurt bijvoorbeeld door de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland op het vlak van taal of door het aanmoedigen van nieuwe projecten, die het Nederlands in de Brusselse podiumkunsten stimuleren. Gelet op de aanvragen in het kader van het Kunsten-decreet, blijkt dat er een forse toename is van instellingen die zich tot de Vlaamse Gemeenschap bekennen.

Gerichte sensibiliseringcampagnes vanwege de overheid om het gebruik van het Nederlands en de assertiviteit van Nederlandstaligen in het hanteren van het Nederlands te verhogen, zijn er tot nu toe niet geweest. Het opzetten van zo'n campagne kan in het taalpromotiebeleid van het Huis van het Nederlands worden ingebed. U moet wel beseffen dat de kosten niet onbeduidend zullen zijn, willen we voldoende ruchtbaarheid, aandacht en effect genereren. Ik neem dit denkspoor mee en zal nagaan of er geen middelen kunnen worden vrijgemaakt voor een ludieke campagne, maar met een duidelijke boodschap.

Een informatiecampagne met betrekking tot het opvragen van documenten in het Nederlands richt zich bovendien voornamelijk tot de inwoners van onze hoofdstad. Deze taak is bijgevolg in de eerste plaats weggelegd voor de Vlaamse Gemeen-

**Anciaux**

schapscommissie die daar in haar welkomstbeleid de nodige aandacht aan zou kunnen besteden. Dat kan ook gebeuren via haar dienst Wonen in Brussel. We kunnen daar ook de verschillende mediapartners voor mobiliseren.

Ik refereer in dit verband graag aan de organisatie Onthaal en Promotie Brussel die in haar publicaties gebruik maakt van de gelegenheid om de lezers de volgende boodschap mee te geven onder de titel: 'Nederlands: vaak, niet altijd'. Ik citeer: 'Veel Brusselse evenementen worden georganiseerd door meertalige verenigingen. Toch is het niet uitgesloten dat u te maken krijgt met iemand die geen Nederlands spreekt. Dat is jammer, maar het is een realiteit waar u het best rekening kunt mee houden. Dat mag u er zeker niet van weerhouden zelf Nederlands te spreken. Hoe meer Nederlandstaligen in Brussel een activiteit bijwonen, hoe meer organisatoren immers geneigd zullen zijn om wél te zorgen voor een Nederlandstalige ontvangst. Daar vaart iedereen wel bij.'

Ten slotte lijkt het mij zeker nuttig dat, naar aanleiding van deze vraag en van dit voorbeeld, ook de Vlaams-Brusselse mediapartners hier de nodige aandacht aan zouden besteden en hun lezers, luisteraars en kijkers zouden aansporen om minstens in hun relatie met officiële, administratieve diensten steeds hun taal te gebruiken. Ook in het kader van het aanvullende regeerakkoord heeft de regering op mijn vraag het luik inzake de promotiedienst meldpunt-ombudsdienst aanvaard. Daardoor kan niet alleen de promotie, maar ook de controle op het correct naleven een nieuwe stimulans krijgen.

**De voorzitter:** De heer Gatz heeft het woord.

**De heer Sven Gatz:** Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik dank u ook voor de cijfers die de complexiteit van het taalgebruik in Brussel veel beter weergeven. Ze waren me ook bekend.

Ik hecht meer belang aan de campagnes die tot nu toe door het Huis van het Nederlands werden gevoerd. Ik denk daarbij aan die voor de Nieuwstraat en die in de gezondheidssector. Het zijn laagdrempelige, aangename campagnes, die meer

resultaat opleveren op middellange termijn dan de campagne die ikzelf voorstel.

Dat neemt niet weg dat ze niet kan worden overwogen. Van belang is dat er dan een goede toon wordt gevonden. Als er een slechte campagne wordt gevoerd, dan zou dat meer kwaad dan goed doen.

Mijnheer de minister, de teneur van de tekst van Onthaal en Promotie Brussel, is zeer goed. Ze geeft vrij goed aan waarover het gaat. De vraag is alleen of die zinnen kunnen worden gevat in een campagne. Misschien is dat niet mogelijk en blijven we er beter af. We werken dan beter via de door u aangehaalde kanalen. In het andere geval moeten enkele slimme en creatieve koppen zich daar eens over buigen.

**De voorzitter:** Minister Anciaux heeft het woord.

**Minister Bert Anciaux:** Mijnheer Gatz, OPB is veeleer gericht naar niet-Brusselaars die naar de hoofdstad komen om deel te nemen aan allerlei manifestaties en evenementen. Het Huis van het Nederlands richt zich meer tot niet-Nederlandstaligen en heeft tot doel hen Nederlandskundig te maken.

Er zijn ook nog Nederlandstaligen die in Brussel wonen en lang niet altijd het Nederlands gebruiken. Ik heb het dan niet over het gebruik van het Nederlands als ze op café gaan of bij vrienden zijn, maar wel als ze zich wenden tot officiële diensten. Het is niet zo eenvoudig om daar een interessante campagne over te maken. We moeten wel overwegen welke prioriteiten we moeten stellen.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

---

**Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het bestedingsplan van het Vlaams Brusselfonds**

**De voorzitter:** Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

## Voorzitter

over het bestedingsplan van het Vlaams Brusselfonds.

De heer Gatz heeft het woord.

**De heer Sven Gatz:** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in tegenstelling tot mijn vrij punctuele vorige vraag, is deze algemeen. Mijnheer de minister, onlangs hebt u het bestedingsplan voor het Vlaams Brusselfonds ontvouwen. In 2009 zal dat fonds over 10,5 miljoen euro kunnen beschikken. We gaan daar in elk geval van uit. We hebben gelezen dat u dat geld wilt gebruiken om op een aantal domeinen initiatieven te ontwikkelen of bestaande te versterken.

Zo zal het Huis van het Nederlands kunnen rekenen op een verdere aanpassing van de infrastructuur. Er zullen ook Vlaamse zorgzones worden ontwikkeld om de zwakkere plek in het Vlaams-Brussels welzijnsbeleid aan te pakken. In Neder-over-Heembeek wilt u een gebouw kopen waar een nieuw gemeenschapscentrum moet komen. De Vlaamse Gemeenschap zou door de overname van de huurkoop van het Monnaiehuis in het centrum de VGC weer wat meer financiële ademruimte kunnen geven, en met het initiatief inzake een virtueel ziekenhuis wil de Vlaamse Regering het Vlaamse zorgnet in Brussel versterken. Mijnheer de minister, ik vat het hier samen. Ik neem aan dat u daar wat uitgebreider op zult ingaan.

Mijnheer de minister, houdt u voldoende rekening met de beleidskeuzes en beleidsopties uit het verleden? U hebt het daarover niet gehad in Brussel Deze Week, wat natuurlijk niet wil zeggen dat u daarvan afstapt. U krijgt zo dadelijk ook de gelegenheid om dat toe te lichten. Toch heb ik vragen over het project inzake Brussel, studentenstad en Quartier Latin. Ik heb het dan ook over Onthaal en Promotie Brussel, de stadsradio FM Brussel, enzovoort. Hoe verhouden de oude initiatieven uit het Vlaams Brusselfonds zich tot de nieuwe?

Hebt u voldoende rekening gehouden met de voorstellen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie? Ik bedoel daarmee niet dat u de wensen van de VGC zomaar moet overnemen. Iedereen kent de – financiële – toestand van de VGC. Misschien kunt u nog wat meer gedetailleerde

informatie geven over het Monnaiehuis. Wat dat betreft, was het antwoord positief.

De problematiek van de gemeenschapscentra ligt wel wat moeilijker. De inhoud van mijn vraag zal ook meer politiek gericht zijn. De VLD Brussel heeft een eerste kritiek gegeven op uw plan. U hebt in De Standaard gezegd dat u die opmerkingen 'plat' vond. Misschien vindt u dat ook echt, maar u bent minister en moet dus met kritiek kunnen omgaan. Het kan echter ook een manier geweest zijn om onze bemerkingen te pareren en er niet verder op in te gaan.

Mijnheer de minister, een aantal elementen worden geconcentreerd in Neder-over-Heembeek. We komen daarmee op twee scharnierpunten: de hele problematiek van de gemeenschapscentra enerzijds en die van de woonzorgzones anderzijds. Het Seniorencentrum heeft een studie gemaakt over de woonzorgzones. Met wat we toch een objectief plan kunnen noemen, heeft het centrum een basis gelegd. Voor het centrum zijn de prioritaire zones Schaarbeek, Jette en Anderlecht. Over Jette had ik het eigenlijk niet mogen hebben, omdat de bal dan kan worden teruggekaatst. Waarom zegt u dat er in Neder-over-Heembeek een woonzorgcentrum moet komen? Op zich heb ik daar geen bezwaar tegen. Er is daar echter al een bejaarden tehuis dat in belangrijke mate met publieke VGC-middelen wordt gefinancierd. Moeten we onze eieren niet in verschillende manden leggen? De keuze die u maakt, kan worden betwist.

Op het ogenblik dat de VGC aan het einde van de overeenkomst met de Vlaamse Gemeenschap een probleem heeft om het onderhoud van de gebouwen te kunnen verzekeren, zou u voorstellen om in Neder-over-Heembeek met middelen van de Vlaamse Gemeenschap een nieuw centrum aan te kopen. Het is een beetje de omgekeerde wereld. Ik zou het logischer vinden als dit gebeurde via de VGC. Met Vlaams geld van de Vlaamse Gemeenschap kan worden gezorgd voor het onderhoud van een aantal gebouwen.

Ik betwist niet dat er in Neder-over-Heembeek een beter gemeenschapscentrum nodig is. Wat dat betreft, is mijn kritiek veel milder dan voor de woonzorgzone. Als ik echter kijk naar de kostprijs die de fameuze Hoeve Den Bels vraagt voor de aankoop, en we nog rekening moeten houden met een – waarschijnlijke – renovatie, de problemen

**Gatz**

met de rooilijn, met de Commissie Monumenten en Landschappen, dan zal op het einde van de rit zeer veel geld zijn uitgegeven. Ik vraag me af of we dan wel een goed gemeenschapscentrum hebben. Het staat buiten kijf dat er moet worden gezorgd voor een beter gebouw, maar ik heb er ernstige vragen bij of deze operatie wel de juiste is.

Mijnheer de minister, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat er wat te veel de nadruk wordt gelegd op enkele lokale beleidsinitiatieven. Ik heb daar een fundamenteel probleem mee. Ik zeg dat niet omdat het over Neder-over-Heembeek gaat. Het Vlaams Brusselfonds is opgericht om een Brussels of een hoofdstedelijk beleid te voeren dat het lokale overstijgt. Ik heb niet het gevoel, om het zacht uit te drukken, dat alle elementen in uw voorstel daarmee overeenstemmen.

Mijnheer de minister, ik zal eerst naar uw antwoord luisteren. Ik vermoed dat u maar een deel van het verhaal in Brussel Deze Week hebt verteld. We moeten daar toch nog eens van gedachten over wisselen.

**De voorzitter:** De heer Vanackere heeft het woord.

**De heer Steven Vanackere:** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik denk dat alle commissieleden zullen moeten zeggen waar hij of zij van afkomstig is vooraleer het woord te nemen. Ik ben ook van Neder-over-Heembeek.

In het begin van deze legislatuur heb ik ervoor gepleit om de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand niet te veel te laten samenkomen. Mijn stelling was dat de Brusselaars en de mensen die de belangen van de Rand willen verdedigen zoveel mogelijk de confrontatie met hun andere collega's in de verschillende commissies moeten aangaan. Ze zouden daar de rechtmatige belangen van de hoofdstad zoveel mogelijk aan bod moeten laten komen. Ik had het gevoel dat als er een soort 'reservaatcommissie' werd opgericht met alleen maar Brusselaars, men er op politiek vlak niet veel mee zou opschieten.

Mijnheer Gatz, vandaag ben ik blij dat deze commissie bestaat en dat we hier onder elkaar deze bespreking kunnen voeren. Eerlijk gezegd, ik zou

er niet bijzonder fier op zijn om dit soort discussies te moeten voeren met de andere leden van het Vlaams Parlement. Ze zouden daar opnieuw de bevestiging in zien van het vooroordeel dat als het op Brussel aankomt, men steeds vragende partij is voor geld van moeder Vlaanderen. En dat als we dat geld dan hebben, we beginnen te kibbelen over de besteding.

Mijnheer Gatz, bij het begin van uw vraag zei u dat ze algemeen was. Ik vind dit echter een zeer particuliere vraag. U hebt ze natuurlijk zeer hoffelijk geformuleerd. In de media hebt u echter vrij stevig uitgehaald. U had het over 'een kleine stap voor Brussel, een grote stap voor Heembeek'. Daarmee trachtte u een samenvatting te geven van wat minister Anciaux te vertellen had over de aanwending van de middelen van het Brusselfonds. Ik aarzel niet om te zeggen dat dit relatief plat is. De insinuatie die daarachter schuilt, is dat een minister bezig zou zijn om vanuit een particuliere achtergrond het beleid te bepalen. Voor u zoiets zegt, zou u twee keer moeten nadenken.

In wat u daarna hebt gezegd, was u meer genuanceerd. U hebt de zaak in twee delen opgesplitst: enerzijds het gemeenschapscentrum en anderzijds de woonzorgzones. Bij het gemeenschapscentrum zou men het net zo goed niet over Heembeek kunnen hebben. Het uitgangspunt zou ook kunnen zijn dat als ergens een onverklaarbare en onaanvaardbare achterstand zou bestaan op het gebied van de infrastructuur, men extra centen op tafel legt. Iedereen zou zeggen dat dit nogal wies is. Als het gaat over het organiseren van een zeker evenwicht in het aanbod, is het niet meer dan normaal dat men daar begint waar de achterstand het grootst is.

U vraagt of de VGC daar niet voor moet zorgen. Wie de achtergrond kent, weet dat de gemeenschapscentra in Brussel gestart zijn met een overdracht van de infrastructuur door de Vlaamse Gemeenschap. Die infrastructuur was wat ze was. In de gemeente waar het in deze vraag over gaat, was die kaduuk. Dat is de mening van iedereen die er iets vanaf weet: ze kan de taak van een gemeenschapscentrum niet aan.

Ik denk niet dat minister Anciaux zo sterk de nadruk heeft gelegd op de locatie. Studies die niet van hem komen, wijzen op het wat overmatig belang van het centrum. Er is een concentrische



## Vanackere

benadering. Hoe verder men verwijderd is van het centrum, hoe minder gemakkelijk men aan bod komt. Men moet dan ook niet van Heembeek zijn, enkel van goede wil, om te beseffen dat er op dat vlak een inhaaloperatie nodig is.

U bent zelf genuanceerder geweest over de woonzorgzones. Ik heb het dan ook wat gemakkelijker om me aan te sluiten bij wat u zegt. Laten we die zaak objectiveren. Het klopt dat zaken die niet zo in het oog springen als een gemeenschapscentrum, moeten worden geobjectiveerd. Laten we dat zoveel mogelijk doen op basis van cijfers. Ik heb minister Anciaux niets anders horen zeggen. Men kan hem niet verwijten dat hij op zeker ogenblik een inschatting maakt van zijn prioriteiten. Ik heb hem echter niet horen zeggen dat hij de analyses en becijferde gegevens niet als basis zou nemen.

Het gemeenschapscentrum is in deze commissie aan bod gekomen. Verschillende sprekers zeiden toen dat het een vaststelling was zo sterk als de burgemeester van Londen dat het gemeenschapscentrum in Neder-over-Heembeek een geweldige achterstand heeft. Ik vond het jammer dat u dat gebruikte als een opstapje om te insinueren dat de minister geen objectief beleid zou voeren.

**De voorzitter:** De heer Arckens heeft het woord.

**De heer Erik Arckens:** Mijnheer de minister, na het betoog van de vorige sprekers wens ik u nog een ander verwijt toe te sturen, maar het is maar een boutade, zodat u het mij niet kwalijk moet nemen. Het verwijt is, mijnheer de minister, dat u werkt vanop uw ziekbed. Dat betekent alleen maar dat u een noeste werker bent, want u zou dat niet mogen doen. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

We hebben hier al talrijke malen gesproken over het Brusselfonds. Er is een medewerkster van u gekomen, en we hebben lange interpellaties gehouden over het politieke aspect van het Brusselfonds. Ik heb nu het verslag van de VGC gelezen over deze thematiek. Ik viel bijna van mijn stoel.

Ere wie ere toekomt: het is het fonds van Bert Anciaux. De VGC voert de discussie over hoe de gelden besteed moeten worden, terwijl die discussie eigenlijk hier moet worden gevoerd. Uiteraard

legt u als minister daarbij zelf ook prioriteiten – als ik het met u eens ben, dan zeg ik dat ook – en kan er vervolgens overleg zijn met de VGC. Nu gebeurt echter het tegenovergestelde. Het debat is daar 2 weken geleden gevoerd. De prioriteitenlijstjes die daar werden opgesteld, zijn dan ook een beetje gênant.

Mijnheer de minister, het positieve is dat het fonds een jaar eerder dan gepland volstort zal zijn. Over de prioriteiten hebben we het al honderd keer gehad. Ik kom uit Brussel-stad, en Neder-over-Heembeek maakt daar deel van uit. Ik zie de dingen nu eenmaal grootser. En het gemeenschapscentrum, ochot. Kan er mij iemand zeggen wat het budget van de VGC is?

**Minister Bert Anciaux:** Ik kan u het budget meedelen dat de VGC rechtstreeks van de Vlaamse Gemeenschap krijgt, en kan een berekening laten maken van het budget dat onrechtstreeks uit de Vlaamse Gemeenschap komt. Daarnaast kan ik u ook een overzicht geven van wat er van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest komt. Vooral het tweede is een moeilijke berekening, omdat er veel decreten op van toepassing zijn: het Cultuurdecreet, het Jeugddecree enzovoort.

**De heer Erik Arckens:** Ondanks uw mooie poging is het Brusselfonds, zelfs als het helemaal volstort is, vrij nietig in verhouding tot al de rest. De voorstelling van de feiten voor wie niet beter weet en de verslagen van de VGC leest, is dat het Vlaamse Brusselbeleid valt of staat met het Brusselfonds van Bert Anciaux. Dat is al te gek. Nergens in deze tekst zie ik een nuancering daarvan. We moeten de zaken in hun context zien.

Er wordt inderdaad geïnsinueerd door bepaalde mensen dat er verkiezingen aankomen, dat de heer Anciaux van Neder-over-Heembeek is en het gemeenschapscentrum daar wil. Ik lig daar niet van wakker. Ik wil de heer Gatz ook niet betichten van populisme, want ik ben heel voorzichtig met dat soort termen, en hij heeft ook het recht al eens een kwade uitspraak te doen.

Mijnheer de minister, doe voort. U hebt uw prioriteiten gesteld. Maar kunt u iets specifieker zijn over het waarom en hoe van het gemeenschapscentrum in Neder-over-Heembeek?

**De voorzitter:** Mevrouw Roex heeft het woord.

**Mevrouw Elke Roex:** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb in de commissie inderdaad hetzelfde horen zeggen als wat er in de brief stond die we gisteren van het gemeenschapscentrum hebben gekregen. Tenzij mijn geheugen me in de steek laat, hebben we daar echter nooit heel uitvoerige discussies over gevoerd.

Het is heel positief dat er een plan op tafel ligt dat iets meer omvat dan een belofte tot volstorting. Het is tamelijk uniek dat de financiële constructie zo ineen zit dat de volstorting echt zal gebeuren, en dat daar ook een plan voor de besteding tegenover staat. De voorbije jaren heeft er immers ooit meer geld in het Brusselfonds gezeten, maar dat werd niet aangewend.

Eveneens positief is dat er in het plan een verdeling zit over de verschillende gemeenschapsbevoegdheden. Ik ben er zeker van dat wat in de pers is gekomen, het resultaat was van een objectieve analyse op basis van objectieve criteria. Ik zou de discussie daartoe willen terugvoeren. Als we een analyse doen, dan moeten we oordelen op basis van de criteria, en niet van het resultaat. De heer Vanackere heeft daar al op gewezen. De criteria moeten rechtvaardig zijn, en het resultaat van de analyse is dan wat het is. Over die criteria wens ik wel nog verduidelijking, want op dat punt zijn we nog op onze honger gebleven.

We moeten ook een verband leggen met het kern-takendebat. Zoals de heer Gatz al zei, moeten we duidelijk maken wat de bevoegdheden zijn van de VGC en wat onder de gemeenschapsbevoegdheden valt. We zijn al te vaak vervallen in een discussie doordat de VGC-raad over de Vlaamse bevoegdheden sprak, of omgekeerd. We moeten daar zo veel mogelijk een duidelijke lijn in trekken, al zal dat niet voor eens en voor altijd kunnen. Als we dat niet doen, dan zijn we te veel bezig met het corrigeren van elkaars beleid in plaats van aanvullend te werken.

Blijkbaar gebruiken de Vlamingen nu eenmaal meer het openbaar vervoer in Brussel dan de Franstaligen, althans als ik de boutade van zoeven mag geloven. Wat ik niet in het actieplan heb teruggevonden, is het gratis openbaar vervoer voor studenten. U weet dat dat voor mij en voor de sp.a in Brussel een heel belangrijk item is. Ook daarover zou ik nog verduidelijking willen. Maar vermits nog andere dingen die er vroeger in zaten,

er nu niet meer in zitten, was de opsomming misschien gewoon onvolledig. Dat hoop ik toch.

**De voorzitter:** Minister Anciaux heeft het woord.

**Minister Bert Anciaux:** Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil in mijn beleid zeker rekening houden met de opties die in het verleden zijn genomen. Meer nog: ik wil deze opties, die zeker waardevolle beleidsaanzetten waren, nu ook de kans geven uitgewerkt en gerealiseerd te worden. De heer Gatz haalde twee belangrijke punten aan, waar ik in deze regeerperiode inderdaad de nodige aandacht en middelen aan wil besteden, namelijk het idee van het virtueel zorgnetwerk, en het idee van de Vlaamse zorgzones.

Mijn voorgangers hebben over deze twee punten studies laten uitvoeren. Er is dus al theoretisch werk geleverd; nu komt het erop aan op basis van de resultaten van die studies een werkbaar scenario te realiseren. Het ene vloeit echter helaas niet zonder meer voort uit het andere. Dat zal ik aantonen aan de hand van twee voorbeelden.

Tijdens de vorige regeerperiode werd een overeenkomst gesloten tussen het Doktersgild Van Helmont en de Brusselse huisartsenkring om een haalbaarheidsstudie uit te voeren over de uitbouw van een Vlaams virtueel zorgnetwerk in Brussel. Dat was een initiatief van de heer Van Hengel, in navolging van impulsen die ik had gegeven aan bepaalde partners, zoals de Brusselse huisartsenkring en het Doktersgild Van Helmont, om initiatieven te nemen voor het bevorderen van de zorgverstrekking.

We hebben de resultaten van deze studie kritisch geëvalueerd, en met heel wat betrokkenen en het functioneel bevoegde kabinet besproken. Tegelijkertijd is er met alle betrokken actoren gezocht naar een werkbare methode. Het heeft immers geen zin zonder een akkoord van de mensen op het terrein of van de functioneel bevoegde departementen van start te gaan met dit dossier. U weet dat ik bepaalde problemen had met de derde fase van de studie.

Enkele weken geleden werd een akkoord bereikt met alle partners die met de Vlaamse gezondheidszorg in de hoofdstad te maken hebben, waaronder het Van Helmontgild, Pro Medicis en de Vlaamse huisartsenkring. We hebben er ook voor

## Anciaux

gezorgd dat de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad bij het project betrokken zal worden, en dat het Brusselse project ook nuttig zal zijn voor de bewoners van de Vlaamse Rand die in Brussel terecht komen voor geneeskundige zorgen en voor de medische zorgverleners uit de Rand die hun diensten in Brussel aanbieden.

Door deze stap hebben we ook het draagvlak voor dit project in de Vlaamse Regering vergroot. Al deze elementen zullen deel uitmaken van een dossier dat de in oprichting zijnde vzw Zorgnet eerstdaags zal indienen en waar we in onze eerste ideeën over de besteding van het Vlaams Brusselfonds al naar hebben verwezen. We plannen de uitbouw van dit virtueel zorgnetwerk volledig binnen het Vlaams Brusselfonds.

Het woon- en zorgcentrum voor senioren is een tweede voorbeeld van hoe ik aan een theoretisch concept een realistische en realiseerbare uitwerking wil geven. Tijdens de vorige regeerperiode kreeg het Seniorencentrum de opdracht het idee van woon- en zorgzones te ontwikkelen en te onderzoeken voor Brussel. In de studie wordt een conceptuele uitbouw van woon- en zorgzones met een zorgkruispuntfunctie voorgesteld. Dat is een draaischijf van de ouderenvoorzieningen in één woon-zorgzone, waar dus het contact kan worden gelegd tussen vraag en aanbod.

Het Seniorencentrum selecteerde aan de hand van objectieve criteria een aantal gebieden als prioritaire zones waar de inplanting van zo'n woon-zorgcentrum het meest opportuun zou zijn. Het Seniorencentrum is erin geslaagd een goede analyse en een inventaris te presenteren. De studie is echter nog niet meer dan een theoretisch plan. De uitdaging bestaat er nu in snel een zorgstrategisch plan te ontwikkelen, waarbij de geïnteresseerde actoren, zowel op dienstverlenend als infrastructureel gebied, in kaart worden gebracht en kunnen worden aangesproken. Ook moet op de stadskaart gezocht worden naar plekken waar deze zones kunnen verrijzen. Dit zorgstrategisch plan is de voorwaarde om van start te kunnen gaan met de operationele fase.

Intussen hebben we niet stilgezeten. Ik heb in samenspraak met de verenigingen op het terrein en met minister Vervotte mogelijk gemaakt dat

er in Schaarbeek een pand werd aangekocht voor de uitbouw van een eerste zorgzone. Het was een opportuniteit die ik niet mocht negeren, ook al ging ze vooraf aan de uitgewerkte planning.

De drie prioritaire zones in de studie van het Seniorencentrum zijn de zone zuidwest, in Anderlecht, de zone noordoost, met Schaarbeek, Evere, Sint-Joost-ten-Node en Haren, en de zone noordwest, met Neder-over-Heembeek, Laken, Jette en Ganshoren. Na de eerste investering in Schaarbeek kunnen de woon-zorgzones noordwest en zuidoost aan de beurt komen. Een en ander heeft dus niets te maken met lokaal favoritisme.

In mijn beleid inzake het Vlaams Brusselfonds wil en zal ik verder ook rekening houden met het beleid van en de voorstellen vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie, maar ik wens tegelijk ook dat de VGC een identieke houding aanneemt. Ik zal dit aantonen aan de hand van twee voorbeelden.

Het is mijn ambitie om het Monnaiehuis tijdens deze legislatuur tot een echt communicatiecentrum uit te bouwen in het hart van de stad. Het moet een plek worden waar de Vlaamse Gemeenschap in Brussel nog beter zichtbaar kan worden gemaakt. Ik wil dit in nauwe samenwerking doen met de VGC, die er de Hoofdstedelijke Bibliotheek uitbaat. De opdrachthouder, die in onze gezamenlijke opdracht een theoretisch concept uitwerkt, is bijna klaar met zijn rapport. Het is de bedoeling dat op basis hiervan beide overheden een homogeen project uitbouwen dat performant en spraakmakend is. Daar wil ik voor gaan en in zo'n verhaal wil ik de VGC, als verantwoordelijke van de hoofdstedelijke bibliotheek met een ruimere opdracht, betrekken. Naast de financiële impulsen voor de inhoudelijke werking, ben ik eveneens bereid om de huurkoop van het Monnaiehuis gradueel over te nemen. Hierdoor krijgt de VGC weer financiële ademruimte om haar inhoudelijke opdracht te realiseren.

Het tweede voorbeeld van de samenspraak betreft het Huis van het Nederlands. De Vlaamse Gemeenschap kocht in 2003 een pand in de Philippe de Champagnestraat aan om er het Huis van het Nederlands te vestigen. Het gebouw oogt mooi, maar er zijn nog heel wat infrastructuur-ingrepen nodig. Ik zal hier de volle verantwoordelijkheid voor blijven nemen. De werken moeten

## Anciaux

in 2007 volledig afgerond zijn. Even belangrijk is de inhoudelijke werking van het Huis. De politieke verantwoordelijkheid hieromtrent is complex. Minister Keulen is bevoegd voor de coördinatie en de afstemming van het aanbod NT2 en voor inburgering. Collegelid Vanhengel staat in voor de kwaliteit van het NT2-aanbod. Als minister van Brusselse Aangelegenheden ben ik niet enkel verantwoordelijk voor het onderdeel taalpromotie, maar ook voor de algemene coördinatie van de complexe werking.

Ik wil tijdens de volgende jaren van het Huis van het Nederlands de bevoorrechte partner maken om het taalpromotiebeleid stevige, zichtbare impulsen te geven met een positieve weerklank op het terrein. Op zeer korte termijn wil ik het Huis van het Nederlands de mogelijkheid geven om een actor te zijn bij de realisatie en de uitbouw van het Taaklachtenmeldpunt.

Het Huis kan instaan voor de specifieke opleidingen voor specifieke beroepsgroepen, zoals de hulpverleners op de spoeddiensten. Bij deze projecten zal ik vanuit mijn coördinerende rol de VGC daadwerkelijk betrekken, zodat de inspanningen die beide overheden leveren, maximaal kunnen renderen.

Het stoort me dat ik het verwijt krijg dat sommige regio's in Brussel voor mij belangrijker zouden zijn dan andere. Ik heb dit zonet al weerlegd met mijn voorbeeld over de woonzorgzones. Als ik Neder-Over-Heembeek vermeld, is dat gestoeld op geleverd objectief studiewerk. De realiteit is ook dat in het verleden in bepaalde Brusselse wijken ongelijkheden zijn gecreëerd die ik vandaag wil corrigeren. Het is mijn vaste overtuiging dat alle Brusselaars op een evenwaardige manier verdienen behandeld te worden. Dat is nu echter niet het geval. Zo is Heembeek-Mutsaard vandaag het enige gemeenschapscentrum van de 22 dat niet beschikt over een polyvalente zaal, hoewel het in een wijk ligt met een bloeiend en actief verenigingsleven. Het verenigingsleven moet om die reden een beroep doen op privé-infrastructuur. Er kunnen morgen echter wijzigingen optreden in de raad van bestuur van die privé-infrastructuur waardoor deze mogelijkheid volledig zou wegval- len.

Daarbij komt nog dat het huidige gebouw hope- loos verouderd is. De uitlatingen van uw partijge- note dat Heembeek-Mutsaard geen behoefte zou hebben aan nieuwe gemeenschapsinfrastructuur, vind ik dan ook totaal misplaatst. Blijkbaar vin- den sommigen het normaal dat bij gebrek aan ruimte in Heembeek het tv-toestel op het toilet staat, of dat het fotokopieertoestel in de badka- mer moet worden geplaatst, zoals u hebt kunnen lezen of zelf al zien. In deze omstandigheden denk ik dat het meer dan verdedigbaar is dat ik een inhaalbeweging forceer.

De realisatie van gemeenschapsinfrastructuur in Brussel is altijd al een samenspel tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC geweest. Dat zal in dit geval niet anders zijn. Alleszins is de infrastructuur voor Neder-Over-Heembeek nu boven aan de agenda geplaatst, en dat zal niet meer gewijzigd worden.

Ik antwoord nog kort op enkele punctuele zaken. Door de operatie die nu is uitgevoerd, zal het Vlaams Brusselfonds niet in 2009, maar al in 2008 zijn volstort. Dat is een jaar vroeger dan gepland. U herinnert zich dat ik dat engagement op mij had genomen voor 2009. Wij hebben dat met een jaar vervroegd.

In 2002, onder mijn vorig ministerschap, werd een eerste schijf van 5 miljoen euro toegekend, in 2006 komt daar 2,25 miljoen euro bij, in 2007 eveneens 2,25 miljoen euro en in 2008 nog eens 1 miljoen euro, of samen 10,5 miljoen euro. In 2005 heb ik een tijdelijke lening aangegaan bij de begroting Cultuur om 10 percent stijging in 2005 te realise- ren. Dat zal moeten gecompenseerd worden. Het gaat hier niet zomaar om een belofte, maar het werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd. Dit engagement is opgenomen in de notities rond de meerjarenbegroting.

Ik heb alleen maar de thema's herhaald die al verscheidene malen in deze commissie ter sprake zijn gekomen om aan te duiden waar het Vlaams-Brusselfonds voor gebruikt kan worden. Ik heb vooral willen zeggen dat ik uiterlijk in de maand september met een volledig gedetailleerd bestedingsplan naar de commissie wil komen. Het is op zich een aangelegenheid van de Vlaamse Rege- ring, maar we hebben ons geëngageerd om dit hier in de commissie te bespreken.

## Anciaux

Ik vat drie grote onderdelen samen. De financiering van het OPB blijft vanzelfsprekend behouden, en ook de extra financiering van FM Brussel die met middelen van het Vlaams-Brusselfonds is opgestart, blijft behouden. Ook de specifieke subsidiëring voor Quartier Latin blijft behouden. Momenteel onderzoek ik het project inzake het gratis openbaar vervoer. Ik kan mij daarover vandaag niet uitspreken. Ik wens dat er een dynamiek wordt aan vastgeknoopt zodat het niet voor eeuwig in het Vlaams Brusselfonds moet blijven zitten. Ik wil een engagement kunnen realiseren met andere partners. Ik vraag een inspanning van de MIVB, ook ten opzichte van de initiatieven die de Vlaamse Gemeenschap op zich neemt. Dat dossier wordt op dit ogenblik onderzocht, ik ben er nog niet uit.

Inzake de wensen van de VGC stel ik een aantal zaken duidelijk voorop. Het onderhoud van de gemeenschapscentra zou volgens de heer Gatz beter worden overgenomen door de Vlaamse Gemeenschap, en de bouw van nieuwe centra zou door de VGC kunnen worden gedragen. Ik ben het niet met die stelling eens. Het zou mijn positie in de onderhandelingen die ik in de Vlaamse Regering op dit ogenblik voer, fors verzwakken.

Ik ga vaak in op vragen van de VGC. Bij de opmaak van de begroting 2006 wil ik, op vraag van de VGC, een oplossing trachten te vinden voor het wegvallen van de middelen voor de gemeenschapscentra. Ten gevolge van het decreet betreffende de overname van de gemeenschapscentra valt vanaf 2006 1,1 miljoen euro weg.

Ik probeer die middelen opnieuw te bemachtigen. Ik ben niet zeker dat de begroting 2006 hier toe voldoende ruimte zal bieden. Desnoods zal ik die middelen vanaf 2007 in de voor mijn eigen bevoegdheden gereserveerde ruimte moeten vinden. Ik wil hiermee nog niet te veel naar buiten treden. Ik vind namelijk dat de Vlaamse Gemeenschap het aflopend contract met betrekking tot het onderhoud van de gemeenschapscentra gewoon moet verlengen. Indien ik nu verklaar dat ik dat onderhoud in de begroting van het Vlaams Brusselfonds wil inschrijven, verzwak ik mijn eigen onderhandelingspositie.

Ik heb al enkele malen op opmerkingen over de situatie te Neder-over-Heembeek moeten rea-

geren. Ik ben hierover ook al in deze commissie geïnterpelleerd. Verschillende Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben zich toen bij de interpellant aangesloten en hebben allemaal verklaard dat de achterstand moest worden ingehaald en dat de discriminatie moest worden weggewerkt. Daardoor wordt de verantwoordelijkheid evenwel bij mij gelegd. Hetzelfde geldt in feite voor het college van de VGC. Het college van de VGC bestaat uit drie leden, namelijk minister Vanhengel van de VLD, minister Smet van sp.a-spirit en staatssecretaris Grouwels van CD&V. Ze hebben me alledrie gevraagd om de verantwoordelijkheid voor de situatie te Neder-over-Heembeek op mij te nemen. Vlak voordien had ik het college van de VGC namelijk duidelijk gemaakt dat het genoeg was geweest en dat er in verband met het gemeenschapscentrum van Neder-over-Heembeek vooruitgang moest worden geboekt. (*Opmerkingen van de heer Sven Gatz*)

Ik stel enkel vast dat met twee maten wordt gemeten.

Op een bepaald ogenblik heeft de raad van de VGC mij in verband met deze zaak gehoord. De raad van de VGC mag mij uiteraard niet interpellieren. Tijdens die zitting is de toestand te Neder-over-Heembeek uitgebreid ter sprake gekomen. Ik heb toen verklaard dat Neder-over-Heembeek met betrekking tot de woonzorgzones als een prioritaire zone is aangeduid. Neder-over-Heembeek ligt zonder meer in een prioritaire zone.

Ik vind het belangrijk dat we met betrekking tot het Vlaams Brusselfonds een bovenlokaal beleid voeren. We mogen ons niet tot het lokale niveau beperken. Onze investeringen moeten passen in de bovenlokale opdracht van het Vlaams Brusselfonds. Indien we toch in onroerend goed moeten investeren, kunnen we beter eens nadenken over de mogelijkheid om de verschillende functies binnen een enkel project te ontwikkelen. Op die manier kunnen we onze bovenlokale verplichtingen nakomen en de problemen van het lokale gemeenschapscentrum opvangen.

De heer Gatz heeft daarnet naar hoeve Den Bels verwezen. Ik heb hier nog helemaal geen beslissing over genomen. Indien ik al een beslissing had genomen, dan was deze hoeve al onze eigendom. Enkele maanden geleden hebben we ontdekt dat hoeve Den Bels in 1979 door toenmalig minis-

## Anciaux

ter Vic Anciaux is onteigend. De hoeve is nooit betaald. Aangezien de onteigening in het Belgisch Staatsblad is verschenen, kan de hoeve nu niet worden verkocht. Ik zou afstand van de onteigening moeten doen, maar ik ben dit niet van plan – liever één vogel in de hand, dan tien in de lucht. Ik zoek momenteel betere projecten, een goede infrastructuur waar alle functies tot een samenspel kunnen komen. Dit moet allemaal vrij snel gaan. Ik kan de mensen van hoeve Den Bels immers niet eeuwig aan het lijntje houden. Gezien de objectieve criteria die in verband met de woonzorgzones worden gehanteerd, blijft de verantwoordelijkheid voor dit dossier bij mij berusten.

De heer Gatz vindt dat we met het Vlaams Brusselfonds een beleid moeten voeren dat het lokale niveau overstijgt. Ik ben het hiermee eens. Volgens mij bewijzen de aangekondigde initiatieven dat we reeds een dergelijk beleid voeren. Het gaat hier niet om nieuwe initiatieven, ik heb ze enkel als voorbeelden aangehaald.

Ik begrijp dat dit dossier voor commotie zorgt. We trappelen al jaren ter plaatse. In de Vlaamse Regering is me vaak verteld dat het ooit toegekende bedrag van 5 miljoen euro zou moeten volstaan. Nu heeft de Vlaamse Regering eindelijk beslist tot een volstorting van het Vlaams Brusselfonds. Dit is de hoofdzaak van mijn boodschap.

Ik ben ervan overtuigd dat die beslissing alle partijen in het Vlaams Parlement gelukkig stemt. Met uitzondering van Brussel Deze Week heeft de pers geen aandacht voor de stijging van het budget gehad. De media hebben enkel over de kritiek op mijn boodschap bericht. Dit heeft me even wrevelig gestemd. Ik moet evenwel tegen kritiek bestand zijn. Ik kan iedereen bij deze verzekeren dat dit ook het geval is.

**De voorzitter:** De heer Gatz heeft het woord.

**De heer Sven Gatz:** Ik dank de minister voor zijn antwoord en voor het feit dat hij tegen kritiek bestand is. Ik veronderstel dat hij in de loop van zijn politieke carrière al veel ergere kritiek heeft gekregen. Alvorens nog een paar bijkomende vragen te stellen, zou ik nog even op de uitspraken van een aantal andere leden van deze commissie willen ingaan.

Mijnheer Arckens, de lichtvoetigheid waarmee u dit onderwerp behandelt, verwondert me. U vraagt zich af waarover heel de discussie eigenlijk gaat. Volgens u stelt het allemaal bijna niets voor. Van zodra het Vlaams Brusselfonds is volstort, zal dit bedrag 10 percent van de begroting van de VGC uitmaken. Het is mogelijk dat hier binnenkort nog vragen zullen rijzen over de individuele initiatieven die in het kader van het Vlaams Brusselfonds worden genomen. Die vragen zullen volgens de heer Arckens allicht over nog veel minder gaan. Ik vind dit een bijzonder merkwaardige houding.

Mijnheer Vanackere, ik neem akte van uw kritiek. De VLD-fractie heeft een nota van tien pagina's met als titel 'Het Vlaams Brusselfonds. Een kleine stap voor Brussel, een grote stap voor Heembeek?' gepubliceerd. Volgens u slinger ik op die manier allerlei insinuaties naar het hoofd van de minister. Ik laat die kritiek voor uw rekening, en ik dank u voor uw politieke zedenles.

De vorige sprekers hebben het kerntakendebat vanuit verschillende invalshoeken benaderd. Ik heb het gevoel dat we ver van de kern van de zaak zijn afgeweken. We dreigen volledig in de anekdotiek te belanden. We zouden het kerntakendebat kunnen laten vallen en besluiten gewoon voort te doen zoals we bezig zijn. Dit zou niet noodzakelijk slechte resultaten opleveren, want er worden nu ook al veel nieuwe initiatieven genomen, ik heb enkel de indruk dat de minister en de leden van het college van de VGC ver van het kerntakendebat zijn afgedwaald.

Gesteld dat de minister de hoeve Den Bels niet aankoopt en overgaat tot het kopen of het bouwen van een infrastructuur waar de problematiek van het gemeenschapscentrum aan de woonzorgzone wordt gekoppeld, zou de teneur van mijn woorden heel anders zijn.

Dan vind ik dat het debat weer in de plooi aan het vallen is.

**Minister Bert Anciaux:** Voor alle duidelijkheid: er is geen haar op mijn hoofd dat er ooit aan heeft gedacht om twee investeringen te doen in Nederover-Heembeek.

**De heer Sven Gatz:** Dat was dus volstrekt onduidelijk. Uit het interview in Brussel Deze Week

**Gatz**

bleek dat het twee verschillende punten waren. Als er een koppeling is, zitten we weer in een meer hoofdstedelijk scenario dat in mijn visie veel beter aansluit op het kerntakendebat. Laten we nog even wachten hoe de infrastructuur evolueert.

Als u nu een gemeenschapscentrum aankoopt, dan zult u binnen de kortste keren worden geconfronteerd met aanvragen vanuit Oudergem, Molenbeek, Sint-Joost enzovoort. De logica werkt altijd in twee richtingen, en ik wil u daarvoor waarschuwen.

U wilt uw plannen verfijnen om er dan mee naar buiten te komen in september. Is het mogelijk een duidelijke tabel op te maken van wat er dit jaar in het fonds zit en wat voor de komende jaren, met daartegenover de uitbetaalde bedragen voor de initiatieven uit het verleden? Op die manier krijgen we een beter overzicht op de beleidsmarge.

**Minister Bert Anciaux:** Het is de bedoeling om dat te doen tegen het begin van het volgende parlementaire jaar.

**De voorzitter:** De heer Arckens heeft het woord.

**De heer Erik Arckens:** Mevrouw de voorzitter, ik moet de heer Vanackere gelijk geven dat de heer Gatz vandaag populistische taal uitslaat. Ik heb absoluut niet gezegd dat het Brusselfonds 'peanuts' is. Ik heb duidelijk gezegd dat het in vergelijking met de totale begroting van de VGC en de totale begroting voor de Vlamingen in Brussel vanuit de Vlaamse Gemeenschap, om een relatief klein bedrag gaat.

**De heer Sven Gatz:** Het is wel onze voornaamste beleidsmarge.

**De heer Erik Arckens:** Dat weet ik wel. Ik heb gezegd dat het voor wie de verslagen van de VGC leest, lijkt alsof het Brusselfonds alle noden van de Brusselse Vlamingen kan en moet lenigen. Dat heb ik gezegd en niets anders.

Dit gaat me natuurlijk aan, want de minister verwijst naar een interpellatie die ik hier heb gehouden en die niet minder dan 2 uur heeft geduurd. Dit onderwerp ligt ons na aan het hart. Onze prioriteiten liggen voornamelijk op het vlak van zorg.

Ik ben blij met uw antwoord over het gemeenschapscentrum in Neder-over-Heembeek. Dat lijkt me een zeer consistente uitleg. Ik sta aan uw kant, want er zijn altijd kwaadwilligen die zullen zeggen dat u een Brusselfonds opricht om het geld daarvan in het gemeenschapscentrum te investeren in uw eigen gemeente. Ik vind dat uw uitleg steek houdt.

**De voorzitter:** Het incident is gesloten.

---

**Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de objectiviteit van de stadskrant Brussel Deze Week, meer bepaald in haar houding ten aanzien van de oppositiepartij Vlaams Belang**

**De voorzitter:** Aan de orde is de interpellatie van de heer Arckens tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de objectiviteit van de stadskrant Brussel Deze Week, meer bepaald in haar houding ten aanzien van de oppositiepartij Vlaams Belang.

De heer Arckens heeft het woord.

**De heer Erik Arckens:** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik ontvang Brussel Deze Week, afgekort BDW, elke week en ik vind dat een relatief goed tijdschrift. Er staat adequate informatie in, maar het is een beetje te 'highbrow'. Men moet wel geïnteresseerd zijn in een aantal problematieken om het weekblad helemaal uit te lezen. Er wordt in elk geval veel tijd en energie in gestoken, tot zover het positieve aspect. Het negatieve is de objectiviteitsgraad van het weekblad ten opzichte van onze partij.

Mijnheer de minister, op 2 december 1998 zag de stadskrant Brussel Deze Week het licht. Het nieuwe weekblad dat naar alle Vlaamse adressen in Brussel wordt verstuurd, wordt betoelaagd door de Vlaamse Gemeenschap. Het gaat om een bedrag van 2.518.000 euro per jaar, waar de VGC nog eens een tiende bovenop legt.

Van meet af aan werd duidelijk dat BDW een duidelijk politieke lading had. Waarnemers konden zich toen al niet van de indruk ontdoen dat

## Arckens

de Brusselcampagne die de partij Vlaams Blok begonnen was in de zomer van 1996, een tegengewicht kreeg in BDW. Het weekblad is namelijk de opvolger van Deze Week in Brussel, dat eigenlijk meer een annoncekrant was met weinig nieuws. Deze Week in Brussel liet wekelijks in een speciale rubriek op de voorpagina een vertegenwoordiger van alle in de VGC vertegenwoordigde partijen aan het woord. Dat slabakte wel een beetje op het einde, en het ging toen al een bepaalde richting uit.

Van een belangrijk politicus in Brussel is een uitspraak bekend uit 1997 dat de campagne van het Vlaams Blok in Brussel een tegengewicht zou moeten krijgen in een krant met een ruim nieuwsaanbod over wat leeft en beweegt in de stad en die uitgaat van de Vlaamse Gemeenschap. Het moest een open en toegankelijke krant zijn die ten dele meertalig is. Het Vlaams Blok stak drie of vier keer per jaar in 440.000 brievenbussen informatie, en BDW moest daartegen een tegengewicht vormen.

Er is echter een probleem. Het staat elk politieke partij vrij propaganda te voeren met gelden die afkomstig zijn uit de partijfinanciering, maar een politiek weekblad oprichten dat een duidelijke politieke lijn heeft, kan daarom niet zomaar worden gefinancierd met belastinggeld. Ik denk dat die belangrijke politicus dat eigenlijk bedoelde. Het gaat om belastinggeld waar eenieder toe bijdraagt, ook diegenen die in BDW worden weggehoond of doodgezwegen.

BDW zorgde duidelijk voor een kentering in vergelijking met de voorganger. Het nieuwe weekblad wou een algemeen infoblad zijn met nog steeds de nadruk op cultuur, maar met veel politieke berichtgeving waarin het Vlaams Blok niet meer aan bod kwam. Dit alles werd pas duidelijk na de verkiezingen van 13 juni 1999. De vijf traditionele partijen vormden een nieuwe meerderheid en het Vlaams Blok was de enige oppositiepartij. BDW ontpopte zich meteen tot een weekblad van en voor de meerderheidspartijen. De oppositiepartij werd doodgezwegen, geridiculiseerd, gecriminaliseerd en tendentius behandeld.

Ik kan u daar een paar voorbeelden van geven. Momenteel wordt onze partij gewoon doodge-

zwegen. Ik lees een citaat in verband met het SIF: ‘Het Vlaams Blok had intussen bloed geroken en aasde al op een blokkering van het dossier’. In verband met de Lombarda-akkoorden lees ik: ‘Het Vlaams Blok dat het vuur aan de lont had gestoken met een interpellatie, kreeg daarmee wat het had verhoopt: ruzie, tweestrijd en barsten in de meerderheid’. Dit stond niet in een opinie-stuk, maar het was louter een weergave van de feiten. Men had evengoed kunnen schrijven: ‘Erik Arckens bereikte met zijn interpellatie wat hij had verhoopt: ruzie, tweestrijd en moeilijkheden met de minister’.

Er is geen sprake van enig contact tussen de politieke redacteurs van het met overheids-geld gefinancierde blad en de oppositiepartij die toen 31 procent van de stemmen haalde en in 2004 al 34 procent. Er is nooit een interview met één van de vier verkozenen van het Vlaams Belang. BDW laat de vertegenwoordigers van alle andere Vlaamse partijen uitvoerig aan het woord, zelfs als er politiek niets te melden valt. Ik heb daar niets op tegen, maar het moet wel voor iedereen gelden, aangezien de krant met belastinggeld is betaald. Pseudo-vetes binnen de meerderheid worden opgeblazen tot heuse oorlogsverklaringen, zodat het beeld moet ontstaan dat er wel degelijk diversiteit heerst in het Brusselse politieke landschap.

Lezers van de verslagen van de vergaderingen van de VGC schrikken zich een hoedje omdat in de Raad de vertegenwoordigers van de oppositiepartij wel aan het woord komen, omdat ze een duidelijke inbreng in de debatten hebben, interpellaties houden en vragen stellen. Daar is echter niets van te merken in BDW en dat is al zes en een half jaar zo. De oppositie bestaat gewoon niet!

Dat de partij Vlaams Blok toch werk verzette, moest hoofdredacteur Volckaerts dan toch eens vermelden en dat deed hij op volgende wijze. De titel van het stuk was ‘Kabinetje pesten’. Hij stelde dat met het vele werk het Vlaams Blok de politieke agenda manipuleerde. Het is dus blijkbaar ook niet goed om actief te zijn in een parlement. We zouden ook overvloedig gebruik maken van de democratische spelregels, zoals vragen en interpellaties. Dat stond in BDW van 26 januari 2001. Als het Vlaams Blok dus al eens aan bod kwam, was het precies via het maken van deze intentieprocessen.



## Arckens

Ondertussen trekt BDW pagina's uit voor interviews met parlementsleden van alle andere partijen, dit geïllustreerd met grote foto's. Nogmaals, ik heb daar niets op tegen, maar dan moet het evenredigheidsprincipe wel gelden. Een meer recente truc is het interview met een 'gekende Brusselaar', nogal dikwijls een kabinetslid van een meerderheidspartij die dan ook nog eens zijn gif kwijt kan tegen het Vlaams Belang.

Dit alles past natuurlijk ook nog in het creëren van het beeld van het andere Brussel, de bruisende stad vol mogelijkheden en uitdagingen, het beste van alle werelden. Dat er jaarlijks duizenden Brusselaars de stad verlaten omdat ze precies een ander beeld hebben van de stad, past uiteraard niet in dit plaatje. Daarom verschijnen er altijd interviews met positieve en nooit eens met iemand die een ander beeld heeft van de hoofdstad. TV Brussel daarentegen laat wel een ander beeld zien. Het zal u verbazen, maar ik heb TV Brussel ooit in de Raad van de VGC verdedigd tegen iemand van de sp.a, trouwens niet de minste. Hij wilde de zender uit zijn televisie krijgen en vroeg of iemand hem kon helpen. Hij zei dat hij programma's over zwerfkatten en dies meer beu was. Ik had dat stukje niet gezien, maar vind het wel goed dat dergelijke programma's aan bod komen. Veel alleenstaande oudere Brusselaars hebben immers dikwijls maar één levensgezel, en dat is een huisdier. Iemand die geïnteresseerd is in een huiskat, is dat dikwijls ook in een zwerfkat.

Mijnheer de minister, deze toestand kan niet langer blijven duren. Uiteraard is een Nederlandstalige stadskrant in Brussel een goede zaak, maar dan moet er wel een minimum aan objectiviteit aan de dag gelegd worden, meer bepaald ten aanzien van de oppositiepartij Vlaams Belang. Dat een krant als De Morgen dezelfde technieken aan de dag legt als BDW, is geen argument. Het staat iedereen vrij om kranten te kopen. Ikzelf koop elke dag De Morgen en De Standaard. Ik lees met veel genoegen wat men over ons schrijft, in tegenstelling tot sommige leden van onze partij die zich daar aan storen. Ik betaal voor die kranten. Wat ik minder leuk vind, is dat ik BDW gratis in de bus krijg – gratis volgens het principe-Stevaert dan wel -, en dat elke Vlaming een heel klein stukje betaalt voor de desinformatie aan de Brusselse Vlamingen.

BDW dient zo objectief mogelijk te berichten. Ik wil uiteraard de pen van de journalisten niet vasthouden, maar objectiviteit is nodig. Omdat het politieke leven van Vlaams-Brussel slechts met mondjesmaat door andere kranten in Brussel wordt weergegeven, bezit BDW een feitelijk gesubsidieerde monopoliepositie in de geschreven berichtgeving over de hoofdstad van Vlaanderen. Ik merk ook dat sommige kranten en publicaties informatie overnemen uit BDW.

Waarom is het toch zo moeilijk om een minimum aan objectiviteit aan de dag te leggen, zoals bijvoorbeeld TV-Brussel dat meer doet in haar berichtgeving? Nogmaals, dat moet niet gebeuren met een apothekersweegschaaltje, ik vraag alleen een minimum aan evenwicht. Op TV-Brussel komen politieke feiten aan bod en de mening van elke politieke partij wordt gevraagd. Ik vind het eigenaardig dat op dit ogenblik TV-Brussel, BDW en de stadradio FM-Brussel dezelfde verdieping delen in het Flagey-gebouw, maar er een totaal verschillende journalistieke deontologische code op na houden.

Fundamenteel voor de democratie, die me zeer ter harte gaat, is dat ze gekenmerkt wordt door een brede waaier van opinies en van politieke programma's. Zonder keuzemogelijkheid voor de burger is er geen democratie. Een monopolietoestand in de media, gecombineerd met een eventueel totaal gebrek aan journalistieke deontologie, kan het politieke keuzeaanbod volledig doen verschrompelen. Zoals bekend, maakt het spel tussen meerderheid en oppositie fundamenteel deel uit van een parlementaire democratie. De meerderheid bestuurt en de minderheid controleert. Het is de taak van de oppositie om oppositie te voeren, en dit zou zijn weerslag moeten krijgen in de pers. De burger moet weet hebben van alle meningen en standpunten die vertolkt worden in de politieke arena, en moet de kans krijgen bij elke stemronde op basis van de hem aangereikte informatie zijn stemgedrag te bepalen.

BDW zondigt al 6,5 jaar tegen deze evidenties. Mijnheer de minister, hoe verantwoordt u het totaal gebrek aan objectiviteit van BDW ten aanzien van het Vlaams Belang? Opgelet: telkenmale – voor zo ver de kwestie al ter sprake is gebracht in het plenum van de VGC – verschuilt de overheid zich achter het begrip journalistieke vrijheid. De kwestie is twee keer ter sprake gekomen: ik

## Arckens

heb hierover een vraag gesteld in 1999 en nog eens in 2003. De collegevoorzitter zei me toen dat ik elk jaar dezelfde vragen stelde. Uiteraard moet er journalistieke vrijheid zijn, maar die mag niet dienen om een partij die een derde van de Brussels-Vlaamse kiezers vertegenwoordigt, stelselmatig te weren, te ridiculiseren, enzovoort.

Mijnheer de minister, welke middelen ziet u om het totale gebrek aan journalistieke deontologie en objectiviteit bij BDW eventueel te bestraffen?

Hoe is Brussel Deze Week eigenlijk totstandgekomen? Kunt u mij precies beschrijven waarom 'Deze Week in Brussel', de voorganger van BDW moest worden opgedoekt en vervangen door BDW? Hoe is deze overgang gebeurd? Kunt u mij de precieze etappes beschrijven die genomen zijn in dit proces? Is er politieke inmenging geweest, en zo ja, welke? Welk juridisch statuut heeft BDW? Wie zit er in de raden van bestuur en van beheer?

**De voorzitter:** De heer Vanackere heeft het woord.

**De heer Steven Vanackere:** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vanmorgen was er een hoorzitting in de Commissie voor Cultuur met onder meer VRT-baas Mary en professor Voorhoof, gespecialiseerd in mediarecht.

Die hoorzitting kwam er naar aanleiding van een voorstel van resolutie van het Vlaams Belang waarin het wil afdwingen dat de VRT aandacht zou schenken aan de verschillende politieke fracties in overeenstemming met hun getalsterkte in het Vlaams Parlement. Van politisering in de media gesproken! Media-aandacht heeft niet alleen te maken met journalistieke vrijheid. Elke regel van nieuwsgaring en redactionele autonomie verlangt dat men aan bod komt in overeenstemming met de nieuwswaarde die men produceert, en niet in overeenstemming met het stemmenpercentage van de jongste verkiezingen. (*Opmerkingen van de heer Erik Arckens*)

U hebt uitvoerig geciteerd, mijnheer Arckens, hoeveel percent uw partij behaalt. Een partij die groot is, heeft daarom nog geen recht op extra aandacht. Wat recht geeft op aandacht, is het feit of iemand interessante dingen te vertellen heeft en er nieuwswaarde in schuilt.

De heer Arckens heeft het over de lezers van de verslagen van de VGC, wat er niet zoveel zijn. Hij zegt dat deze mensen zich een hoedje schrikken als ze er de duidelijke inbreng van de leden van het Vlaams Belang in vaststellen in vergelijking met wat in BDW aan bod komt. Dat de mensen van het Vlaams Belang veel aan het woord komen, kan ik bevestigen. Hoewel ik geen objectief observator ben, komt de nieuwswaarde van wat ze vertellen mij nogal mager over. Wie een door en door gekende plaat grijs draait, moet niet verbaasd zijn dat er niet het etiket nieuws wordt opgeplakt. Dat is zeker niet anders als het discours er bestendig een is van stigmatisering van bepaalde bevolkingsgroepen en van het aanvuren van gevoelens van onbehagen en ressentiment.

Mijnheer Arckens, ik zeg met een beetje cynisme dat de kwaliteit van de uiteenzettingen van de leden van uw fractie in de VGC, in geen velden of wegen die van de fractie in het Vlaams Parlement benadert. Ik heb daarmee nog niet eens een oordeel geveld over wat u hier presteert. Uw collega's in de VGC maken zich zorgen omdat ze weinig aan bod komen in BDW. Als ze eerlijk erkennen dat relevante dingen nieuwswaarde hebben, laat ze dan eens beginnen met het evenaren van de kwaliteit van uw betogen in het Vlaams Parlement.

Ik ben eigenlijk geen voorstander van het model van TV-Brussel op zaterdag. Het is televisie waar niet naar te kijken valt. Het is de saaiste televisie die je je kunt voorstellen. Ik ben geen voorstander van dat model van puur proportionele uitzendingen. Hoe langer je aan het woord bent, hoe langer je wordt uitgezonden. Ik verlang van een goede nieuwszender en een goede journalist een redactionele input waardoor de kijker niet alleen een opeenvolging van uiteenzettingen krijgt, maar ook een verhaal.

Mijnheer Arckens, u hebt zich op een gegeven moment vergist tussen het Blok en het Belang. Het Vlaams Belang verklaart zichzelf als rechtsopvolger van de door het hof van beroep van Gent op 21 april 2004 veroordeelde Vlaams Blok. U hebt voedsel gegeven aan die gelijkheid want u hebt gesproken over een partij die al 6,5 jaar op dezelfde manier wordt behandeld. U bevestigt dat wat is gebeurd met het Vlaams Blok, die we de zwerfkat kunnen noemen, nog steeds een reden van frustratie is voor de huiskat Vlaams Belang. U zegt dus dat al 6,5 jaar dezelfde partij een pro-

**Vanackere**

bleem heeft met de manier waarop BDW met haar omgaat. Ik ken de juridische spitsvondigheden: u wilt al naargelang de situatie dezelfde partij zijn of niet. Als het over geld gaat wilt u de opvolger zijn, maar als het gaat over de veroordeling weer niet. We mogen de zonden van het Blok niet in de schoenen van het Belang schuiven.

Vandaag heb ik gehoord dat u het Blok en het Belang als een en dezelfde partij beschouwt en al 6,5 jaar last hebt van de manier waarop BDW u behandelt. U moet dan toch wel bedenken dat in rechte is vastgesteld dat het Vlaams Blok kennelijk systematisch en herhaaldelijk discriminatie en vreemdelingenhaat heeft verkondigd. Dat is geen politiek statement, maar een statement van een rechtscollege. Dat is, naast de nieuwswaarde, ook een element dat meetelt in de benadering van uw partij door de redactie van BDW. Journalisten worden geacht te kijken naar de nieuwswaarde. Het is niet abnormaal dat ze vervolgens rekening houden met uitspraken van een hoog rechtscollege.

Journalisten moeten net zoals ministers en politici tegen kritiek kunnen. Ik vind soms ook dat het Vlaams Belang wat meer aan bod mag komen, al was het maar om vast te stellen op welke vragen het geen antwoorden heeft. Ik ben soms zelf ook niet tevreden over sommige berichtgeving, maar ik zal tot mijn laatste snik vechten voor het recht van de journalist om exact te schrijven wat hij wil schrijven en om niet te schrijven wat hij niet wil schrijven. In uw voorbeelden ontwaarde ik op zeker ogenblik de lust om de pen van de journalist over te nemen en zelf te schrijven wat u aanstaat.

Eerlijk gezegd, met zo'n model verzeilt men in gedachtepolitie en in een dictaat van de overheid. Dan wordt informatie alleen maar propaganda. Ik durf te geloven dat u dat niet wilt, mijnheer Arckens. U zult zeggen dat u degene bent die zich verzet tegen iets wat u als een gedachtepolitie ziet, namelijk het feit dat u niet voldoende aan bod komt. Je kunt daar zo lang over praten al je wilt, maar als politici discussiëren over wat een journalist mag schrijven of niet, dan zit je in zo'n model waarin de journalist niet meer de vrijheid heeft te schrijven wat hij wil.

**De voorzitter:** Mijnheer Vanackere, u hebt al lang het woord gehad.

**De heer Steven Vanackere:** Mevrouw de voorzitter, dat is een fabricagefout bij mij.

Mijnheer Arckens, de politiek moet niet trachten te dicteren wat een journalist al dan niet moet schrijven. Voor alle politici die vinden dat ze niet voldoende aan bod komen, met of zonder grote foto, kan ik enkel verwijzen naar het advies van Churchill. Hij zei over dat soort van situaties: 'Never complain, never explain.'

**De voorzitter:** Minister Anciaux heeft het woord.

**Minister Bert Anciaux:** Mevrouw de voorzitter, dames en heren, de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en de vzw Brussel Deze Week anderzijds berust op het toekennen van een subsidie ad nominatim om de structurele werking van deze organisatie te ondersteunen. De Vlaamse Gemeenschap kan als subsidieverstrekker de vzw Brussel Deze Week inderdaad subsidievoorwaarden opleggen en een gedragslijn afspreken waarbij in ieder geval een objectieve en neutrale berichtgeving centraal staat. De werking van Brussel Deze Week wordt in het kader van het convenant telkens op basis van zowel een kwalitatieve als een kwantitatieve analyse geëvalueerd. Hierbij kan ik enkel vaststellen dat de vooropgestelde gedragsnormen binnen het concept van deze krant zeker worden nageleefd.

Brussel Deze Week brengt als onafhankelijk en volwaardig informatieweekblad op een ongebonden en toegankelijke manier nieuws over alle politieke, culturele, economische en sociale onderwerpen in Brussel en zijn bevolking, met een bijzondere aandacht voor de Vlaamse aanwezigheid en inbreng in Brussel en voor de standpunten die leven binnen de Vlaamse Gemeenschap. Een onderlegd en professioneel ingesteld redactieteam draagt er zorg voor dat deze berichtgeving beantwoordt aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie, met waarborgen voor onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid.

De redactie van Brussel Deze Week beslist autonoom over de nieuwsselectie en de inhoud van de berichtgeving, en houdt zich strikt aan de deontologische codes en wettelijke bepalingen. Dat zijn er nog al wat: de Internationale erecoode van de International Federation of Journalists, de Code van Bordeaux van april 1954, de Verklaring der

## Anciaux

rechten en plichten van de journalisten, München, 24-25 november 1971, het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, artikels 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek inzake de verplichting voor iedere burger om zorgvuldig te handelen en inzake de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregeling voor persbijdragen, artikel 443 tot artikel 452 van het Strafwetboek inzake de strafbaarheid van laster en eerroof, artikel 148 en artikel 439 van het Strafwetboek inzake de onschendbaarheid van de woning, artikel 460 van het Strafwetboek inzake de strafbaarheid van de schending van het beroepsgeheim, de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het af luisteren, kennismaken en opnemen van privé- en telecommunicatie, de wet van 8 december 1992 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord en de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

Mijnheer Arckens, u zegt dat het Vlaams Belang in de publicaties van Brussel Deze Week stelselmatig geweerd en geridiculiseerd zou worden. Het Vlaams Blok – nu het Vlaams Belang – komt wel degelijk aan bod, en krijgt bij verkiezingen dezelfde behandeling als de andere partijen. Voor de verslaggeving over de politieke actualiteit gaat de redactie uit van de nieuwswaarde. Misschien is die bij het VB minder evident te vinden. (*Opmerkingen*)

Lezersbrieven van VB-mandatarissen, die tot doel hebben bepaalde feiten recht te zetten, werden steeds gepubliceerd. U zult het echter met me eens zijn dat het niet de bedoeling is dat Brussel Deze Week zijn kolommen ter beschikking stelt voor scheldtirades, ongegronde beweringen en strafbare meningsuitingen. Dergelijke bijdragen worden dan ook geweerd.

Samen met u merk ik op dat de VB-mandatarissen in de Raad van de VGC voortdurend gebruik maken van citaten uit Brussel Deze Week om het debat mee te stofferen. Dat duidt er toch op dat deze mandatarissen de berichtgeving blijkbaar wél als objectief ervaren.

Het meest frappante is wellicht dat nog nooit een VB-mandataris uit eigen beweging contact

heeft opgenomen met de hoofdredactie van BDW om een eventueel gebrek aan objectiviteit in de berichtgeving aan te klagen. Ook bij de Raad voor de Journalistiek, de onafhankelijke instelling voor zelfregulering van de media, waar natuurlijke en rechtspersonen terecht kunnen met vragen en klachten over de journalistieke beroepsethiek, werd geen enkele klacht ingediend. Nochtans zijn dit de geëigende stappen om op een correcte manier genoegdoening te verkrijgen. Het is duidelijk gemakkelijker om in deze commissie, zelfs te elfder ure, een interpellatieverzoek in te dienen met een dergelijke vraag.

Op uw vraag of ik Brussel Deze Week hieromtrent zal sanctioneren, antwoord ik volmondig positief, en wel met de betekenis die De Dikke Van Dale aan de term geeft, namelijk: goedkeuren, bekrachtigen en waarborgen. Mijnheer Arckens, deze opmerking past bij het initiatief 'Luister van de taal'.

Het naast elkaar leggen van de oude en nieuwe publicatie geeft een antwoord op de vraag waarom Deze Week in Brussel werd vervangen door het concept van De Stadskrant, thans Brussel Deze Week. Mijnheer Arckens, opteert u veeleer voor het toenmalige dunne, zwart-wit, grotendeels 'annonceblad', met een zeer beperkte oplage en verspreiding, of voor de huidige Brussel Deze Week, die aanvullende berichtgeving en informatie brengt, waarvoor in de reguliere commerciële media, in kranten en tijdschriften en op radio of tv, nauwelijks of geen plaats is?

Deze vraag wil ik ook met een gerust hart stellen aan de tienduizenden lezers van de krant. In vergelijking met Deze Week in Brussel steeg de oplage sinds 1998 van 51.294 tot 61.287 exemplaren vandaag, ondanks het feit dat de krant de afgelopen jaren alleen nog op vraag wordt toegestuurd om de oplage dicht tegen het feitelijke lezersaantal te houden en dus verspilling tegen te gaan. Deze publicatie is, samen met de culturele Agenda, uitgegroeid tot een kwaliteitsvol, veelzijdig en succesvol persproduct. Brussel Deze Week profileert zich duidelijk als een 'intern' gemeenschapsproject: het is de krant voor, en meer nog van de Nederlandstalige Brusselaar of de Brusselse Vlaming.

Het stopzetten van de publicatie Deze Week in Brussel past in de herstructurering van het toen-

**Anciaux**

malige Contact- en Cultuurcentrum. Deze organisatie werd omwille van grote operationele en financiële problemen in vereffening gesteld en vervangen door twee nieuwe organisaties, namelijk vzw Onthaal en Promotie Brussel, om het promotionele luik van en over Brussel te garanderen, en vzw De Stadskrant, thans vzw Brussel Deze Week, om het informatieve onderdeel te realiseren. Deze omschakeling kwam tot stand toen mevrouw Grouwels Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden was.

Brussel Deze Week is een privaatrechtelijke organisatie. De bestuursorganen zijn representatief en evenwichtig samengesteld, rekening houdend met filosofische, sociale, culturele en regionale criteria en met de specifieke deskundigheid van de leden. De Vlaamse Gemeenschap is niet vertegenwoordigd in de beheersorganen van de vzw. De samenstelling van die raden van bestuur vindt u terug in het Staatsblad en bij de griffie van de vzw's.

Mevrouw de voorzitter, ik heb een iets zakelijker antwoord gegeven. Ik kan me echter ook helemaal terugvinden in wat de heer Vanackere heeft gezegd.

**De voorzitter:** De heer Arckens heeft het woord.

**De heer Erik Arckens:** Mevrouw de voorzitter, we hebben daarnet een schitterend Heembeeks een-tweetje gezien.

Mijnheer Vanackere, Brussel Deze Week is ooit eens ter sprake gekomen in een commissie voor Gemeenschapsaangelegenheden. De voorganger van CD&V, de CVP, heeft toen gereageerd omwille van één editoriaal van de heer Volckaerts. Mijn interpellatie gaat niet over één artikel, maar wel over 6,5 jaar beleid. Ik heb ook niet gezegd dat we in evenredigheid met ons kiesresultaat aan bod moeten komen in het weekblad.

U zult er niet in slagen de kwaliteit van de 6 vertegenwoordigers van het Vlaams Belang uit te spelen tegen de 32 andere. Misschien meent u het, misschien ook niet. Misschien rekent u me wel tot de tweede club, die iets verstandiger is. Men weet maar nooit.

**De voorzitter:** Mijnheer Arckens, ik vraag u niet af te wijken.

**De heer Erik Arckens:** Mijnheer Vanackere, ik heb enkel gezegd dat er een evenwicht moet zijn bij de berichtgeving. Als het gaat om partijen heel expliciet aan bod te laten komen, wie kan dan in godsnaam bepalen wat nieuwswaarde heeft en wat niet! U maakt die keuze al in de plaats van de journalisten. Laat de lezer zelf bepalen wat nieuws is. Dat is democratie! We hebben u daar niet voor nodig. *(Opmerkingen van de heer Steven Vanackere)*

Als de journalisten iets niet willen melden in een door de overheid gefinancierd blad, dan belanden we in toestanden die ook in de twintigste eeuw nog zijn voorgevallen.

**De voorzitter:** De heer Vanackere heeft het woord.

**De heer Steven Vanackere:** Mijnheer Arckens, uiteraard heeft men mij net zomin als u daarvoor nodig. Als u goed naar mij had geluisterd, dan had u gehoord dat ik de keuze van de journalisten heb verdedigd. Uiteraard moet daarbij respect zijn voor hun deontologie en professionalisme. Zij moeten de afweging maken. Ik heb net gewaarschuwd voor een model waarbij de politici bepalen of ze nieuwswaarde hebben of niet. Met de nodige reserve heb ik gezegd dat de kwaliteit van de nieuwswaarde die door uw collega's in de VGC wordt gebracht, niet van die aard is dat ze een dermate grote aandacht verdienen. Dat is een opinie als een andere. Ze staat zeker niet op hetzelfde niveau als de mening van een journalist, die een afweging moet maken.

U moet me hier niet komen vertellen dat ik heb gezegd dat, omdat er door uw fractie in de VGC lang en zonder veel nieuwswaarde wordt gesproken, ik vind dat u niet aan bod mag komen. Ik heb enkel gezegd dat dit een afweging is die de journalisten moeten maken.

**De voorzitter:** De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

**De heer Luk Van Nieuwenhuysen:** Mijnheer Vanackere, ik merk toch dat de nieuwsbladen die wij zelf verspreiden in Brussel, blijkbaar wel

**Van Nieuwenhuysen**

nieuwswaarde hebben. Ze worden wel grondig gelezen. Dat is toch wel vreemd. De bevolking vindt blijkbaar wel dat wat wij verkondigen nieuwswaarde heeft. De door de overheid betaalde journalisten oordelen daar anders over.

**De voorzitter:** Minister Anciaux heeft het woord.

**Minister Bert Anciaux:** Gaat u er dan van uit dat uw propagandablaadjes objectieve informatie brengen?

**De heer Erik Arckens:** Nee, daarin staat propaganda. De bladen worden wel bekostigd met gelden uit de partijfinanciering.

**Minister Bert Anciaux:** En dus betaald met belastinggeld!

**De heer Erik Arckens:** Dat is niet hetzelfde. (*Rumoer*)

U weet zeer goed waarover het gaat.

**Minister Bert Anciaux:** Het was een boutade.

**De heer Erik Arckens:** Mijnheer de minister, u zegt dat wij zelf naar de journalisten zouden moeten stappen. Dat is de omgekeerde wereld! Als we dat zouden doen, doen we net wat de heer Vanackere ons wilt aanwrijven. We willen de pen van de journalisten niet vasthouden, maar we stappen naar de overheid die hen betoelaagt. Dat is in de eerste plaats de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de minister, in die 6,5 jaar Brussel Deze Week heb ik nooit, maar dan ook nooit de stem van de heer Van Garsse of van de heer Vileyn gehoord. Ik heb wel de stem van de heer Volckaerts gehoord omdat ik hem toevallig ergens was tegengekomen. Ik ken het stemtimbre van deze mensen zelfs niet, want ze benaderen ons niet.

Mijnheer Vanackere, u gaat wel heel ver als u het hebt over nieuwswaarde en dergelijke meer. U citeert Churchill. Wat zou CD&V doen indien ze 6,5 jaar niet aan bod zou komen in Brussel Deze Week omdat de journalisten vinden dat ze geen enkele nieuwswaarde heeft?

**Met redenen omklede motie**

**De voorzitter:** Door de heer Arckens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.30 uur.*

---

## HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting  
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting  
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand  
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie  
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen  
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme  
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie  
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media  
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin  
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie  
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel  
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed  
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid  
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

